

Dotkněte se Bulharska!

Vážení čtenáři, pokračujeme s naší rubrikou Dotkněte se Bulharska, která souvisí s myšlenkou, že ať jsme kdekoli na světě, Bulharsko navždy zůstává v našem srdci, neboť je to nejkrásnější místo na Zemi. Zároveň je však tento sloupek určen také našim českým přátelům. Fakta ukazují, že pokud navštívili naši zemi alespoň jedenkrát, zamilovali si ji a vracejí se znovu a znovu. Pro většinu z nich je Bulharsko především černomořské pobřeží s jeho rozsáhlými písčnými plážemi a výtečnou kuchyní s vůní aromatické čubrice. My ovšem víme, že naše země není pouze moře. Ona uchvacuje i nás samotné svými „veselými

údolími“ a „obřimi horami“, kulturními a historickými památkami, jakými se mohou pochlubit jen málokteré evropské země. Jakýmkoliv směrem se podíváte, odhalíte čarokrásná místa, která si zaslouží být viděna, a místní kuchyně navíc obohatí vaše prožitky novými chutěmi a vůněmi.

Jak jsme již psali, Bulharsko je rozděleno do 6 regionů: Severozápadní, Severní centrální, Severovýchodní, Jihovýchodní, Jižní centrální a Jihozápadní.

Každá z oblastí je svým způsobem specifická a unikátní.

Agatopolis – město lásky a štěstí

„Quo vadis, Ahtopole? Dokdy se budeš toulat napříč tisíciletími, Ahtopole?“ podotkl světově proslulý bulharský archeolog prof. Velizar Velkov v souvislosti s unikátními objevy podmořské expedice u Ahtopolu v roce 1983. Město se nachází na jihovýchodě Bulharska, leží na skalnatém poloostrově na úpatí pohoří Strandža. Z minulosti zůstaly jen legendy a vzpomínky na zašlou slávu, dnes se ve skromném městečku rozvíjí námořní a horská turistika. Centrální pláž Ahtopolu je dlouhá dva kilometry. Kombinace nedotčené přírody s jehličnatými lesy, klidného moře a mírného podnebí činí tuto pláž a její okolí vskutku jedinečnými. V blízkosti Ahtopolu je několik dalších míst, která musíte vidět. Je to například vesnice Kosti, která je známá díky tančícím nestinarům, a také ves Varvara, jež leží tři kilometry severně od Ahtopolu. Ve Varvaře je také nádherná pláž a podmořské útesy vytvářejí skvělé podmínky pro potápění.

Možná se budete ptát, proč se Ahtopolu vlastně říká město lásky a štěstí. Hned vám to povíme! Pro všechny zvědavce jsme speciálně připravili podrobnou, vskutku podrobnou legendu! Tady je!

Legenda o původu Ahtopolu – města štěstí a lásky

Na božskou horu Olymp se sjela nejvyšší rada, na kterou byli pozváni všichni bohové spolu se syny a dcerami. Jako první dorazil na Olymp bůh moří a oceánů Poseidon v doprovodu svých synů. Když stanul před Diem, jeho synové přijali lidskou podobu, nejkrásnějším z nich byl Delfín. Když se mladíci procházeli v okolí, spatřili na zářivé a prosluněné louce tři mladé dívky houpající se ve třech zlatých houpačkách. Delfín přistoupil k jedné z dívek, jejíž úsměv zářil jako slunce, a právě v tu chvíli zasáhl jeho srdce Amorek šípem lásky.

„Kdo jsi, ó krásná dívko? Ze všech nej-

půvabnější a nejkrásnější na Olympu.“

Dívka mu s úsměvem odpověděla:

„Mé jméno je Agáta, jsem dcerou Dia a Héry a je mi souzeno být otrokyní lásky. A kdo jsi ty, chlapče?“

„Delfín, syn Poseidona, boha moří a oceánů. Doprovázím spolu se svými bratry našeho otce.“

A právě v tu chvíli divoce vzplanul oheň velké a opravdové lásky!

Když se Delfín vrátil ke svému otci, prosil jej, aby požádal Dia o její ruku. Když hromovládce Zeus žádost vyslyšel, Olympem otrásl hromy a blesky a okamžitě starosvaty vyhnal.

Srdce obou mladých lidí se sevřelo úzkostí, museli se rozejít, avšak jejich láska se tím ještě posílila. Delfín ve dne v noci brázdil moře mezi Kolchidou a As-teiou. Rozpoutaly se obrovské vlny, jež narážely do pobřežních skal. Námořníci se do moře neodvážili vstoupit a nazvali jej Póntos Áxeinos (Nehostinné moře). Také Agáta pro svou zhrzenou lásku celý den seděla ve svém pokoji a plakala. Teprve večer šla ven a svěřila se luně a

svému oblíbenému ptáčkovi – kukačce jménem Agao. Každý den posílal Delfín své milované zprávu po jednom z racků, aby své milé dokázal svou trýzeň, leč racek se k němu vracel bez odpovědi.

Agáta také dál vysílala svou oblíbenou kukačku Agao v naději, že jej spatří a promluví s ním.

Kukačka letěla podél mořského břehu, přistála na pobřežních skalách a začala ho zoufale volat.

„Proč tak ječíš, ty zatracený ptáku?“ uslyšela nejednou hlas z moře.

„Kdo jsi, že mi tak říkáš? Přináším smutek zhrzené lásky a hledám Delfína, abych mu jej předala.“

„Já jsem Delfín, ten nešťastník!“

„Moje paní Agáta mě posílá, abych ti vyřídila, že ve svém smutku z odloučení již na Olympu nemůže vydržet.“

„Já ji odtamtud unesu!“ pravil rozhodně Delfín.

„Vyříd své paní, že pro ni přijedu na svém rychlém létajícím člunu taženém hbitými racky. Ať uspí svého otce na dva dny a dvě noci a sestoupí k mořskému břehu.“

A tak se také stalo. Agátina matka Héra, která se vyznala v pozemských i božských bylinách, uvařila odvar bylinek na spaní, a když mu jej přilila do vína, Zeus hluboce a dlouze usnul.

Agáta vděčně políbila svou drahou matku a odletěla v Delfínově rychlém člunu do Poseidonovy říše.

Na skále, kam usedla kukačka, se třpytil mramorový palác. A právě tam zavedl Delfín svou milovanou.

Zeus se probudil a když si uvědomil ten podvod, poslal své biřice, aby Agátu tvrdě potrestali. Když biřici dorazili, ačkoliv to bylo v noci, kukačka je spatřila a začala varovně kukat.

Delfín se probudil a hypnotizován Agátinou láskou shromáždil ihned svou družinu. Naložil svou milou do člunu, aby tak vylákal biřice na moře. Boj to byl krutý, ale láska nakonec zvítězila!

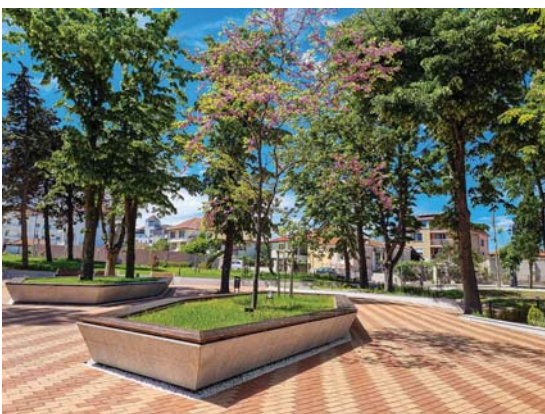
Delfín a Agáta žili šťastně až do smrti. Zplodili mnoho dětí a vystavěli město. Nazvali jej Agapolis (město lásky). Ze všech ptáků byla ve městě nejuctívanější kukačka Agao (symbol štěstí). Slunce svými paprsky pokorně hladilo modré vody moře a krotkými vlnami jemně omíralo pobřežní kameny. Lodě se opět plavily od břehu k břehu a napínaly plachty jako bílí racci, námořníci teď moře vděčně nazývali Euxinos pontos (pohostinné moře).

Prosluněný Achtepol je město s neobyčejně bohatou starověkou a středověkou historií

První osadníci se na těchto územích objevili asi před sedmi tisíci lety, což znamená, že starověká Agatopolis (či Agatopol) byla založena skutečně v dávné minulosti. Kolem prvního tisíciletí před naším letopočtem se zde usadili Thrákové, kteří byli vynikajícími mořeplavci. Svědčí o tom kamenné, olovené a železné kotvy nalezené v oblasti Achtepolského zálivu. Agatopolis byla po staletí největším a nejbohatším městem na pobřeží Strandži.

Středověká Agatopolis se nacházela na dnešním Achtepolském poloostrově – úzkou šíjí krátkého kousku země vyčnívajícího do moře blokují části městských hradeb, ne více než 300 metrů na délku a 150 metrů na šířku.

Ruiny – pozůstatky starověkých majestátních pevnostních zdí jsou dnes roztroušeny všude kolem. Zříceniny pevnosti jsou na tomto místě impozantní – jednotlivé části jsou vysoké až čtyři metry. I když byla pevnost srovnána se zemí, její linie lze vysledovat podél ce-

lého pobřeží poloostrova. Zeď v šíji je skoro tři metry široká a byla postavena z velkých suťových kamenů spojených maltou smíchanou s rozbitými cihlami a dlaždicemi. Místy je dobře patrný pětiřadý pás cihel. Vzhledem k naprostému nedostatku historických pramenů je obtížné určit přesnou dobu výstavby městského opevnění. Datace archeologických nálezů (mince, keramické nádoby, kotvy) odkazuje ke vzniku osídlení v okolí Achtupolského poloostrova někde kolem 6. až 5. stol. př. n. l.

V Arriánově periplu, sestaveném kolem roku 131 n. l., stojí, že ve vzdálenosti 250 stadií od Chersonésu (mysu Maslenos), tedy přesně v místě Achtupolského poloostrova, leží přístav Avleuteichos. Osud této osady však není jasný, protože přístav s okolím zůstával téměř vždy stranou velkých barbarských útoků. Ale proč a kdy Avleuteichos dostal název Agatopolis, zůstává dodnes záhadou. Neví se ani, kdy byl obehán hradbami – Agatopolis také chybí v seznamu pevností obnovených císařem Justinianem. Mohl jej snad opevnit císař Anastasios na přelomu 5. a 6. století, kdy byly podle četných zpráv opevněny některé z černomořských přístavů impéria.

V roce 812 bylo během vítězné ofenzivy chána Kruma město dobyt bulharským vojskem.

Agatopolis byla nejspíš velmi působivým městem, když si její jméno zasloužilo být vytesáno na jednom ze sloupů v Plisce.

Dva velké požáry (v říjnu 1918 a v říjnu 1935) zcela zničily staré město a na jeho místě byl postaven nový Achtupol.

Bílý strážce Achtupolu

Jedná se o jeden z nejkrásnějších majáků na bulharském pobřeží. Poprvé se světlo majáku rozzářilo 25. července 1932. Už celých devadesát let do tohoto hrdého hlídače bedlivě bdícího ve dne v noci neúprosně bijí vlny času.

Jak se k němu dostanete? Najdete ho před vjezdem do achtupolského přístavu. Je postaven na útesu, a je tedy obzvláště malebný, ale také nebezpečný a náročný na údržbu kvůli komplikovanému terénu. Skály, na nichž se tyčí, jsou však nesmírně krásné. Větretem popoháněné mořské vlny se mění v bílou pěnu a po každé malují nový a nový obraz. Všude kolem si užijete nádherné výhledy. Na skále nejdál v moři je postaven čtvercový fundament o výšce tři a půl metru. Na

Autentický recept z Jihovýchodního regionu Bulharska

Lilky plněné zeleninou

Způsob přípravy:

Lilky podélně rozkrojíte na půlky a lžičkou vykrájejte/vydolujete střed, než budete mít dvoucentimetrové okraje. Lilky dejte spolu s vykrojenou dužinou do hluboké mísy, zalijte studenou vodou a posypte solí. Nechte je takto odležet 40 minut. Poté je scedte, umyjte čistou vodou a osušte. Pomocí mašlovačky lilky potřete olivovým olejem ze všech stran, dužinu pokapejte olivovým olejem a zamíchejte. Vše dejte péct v troubě předehřáté na 220 stupňů dorůžova.

Zahřejte 2 polévkové lžičce olivového oleje a přidejte cibuli nakrájenou na měsíčky, mrkev nakrájenou na kolečka a celer nakrájený na malé kostky. Zamíchejte a poduste 10 minut na mírném ohni, dokud nezměknou a nezačnou karamelizovat. Oheň zesilte a přidejte oloupaná a nadrobno nakrájená rajčata a zapečenou a nakrájenou dužinu z lilků. Míchejte do zhoustnutí omáčky. Směs osolte a opepřete. Nakonec přidejte nasekanou petrželku.

Lilky naplňte hotovou směsí. Troubu předehřejte na 200 stupňů a pečte 40 minut. Servírujte po vychladnutí.

Potřebné suroviny:

4 lilky
100 ml olivového oleje
2 cibule
3 mrkve
200 g celeru
600 g rajčat
1 svazek petrželky
pepř a sůl dle chuti

podstavci stojí kulatá kamenná věž o výšce pěti metrů a na ní je usazena dvoumetrová železobetonová konstrukce, na které je umístěn třímetrový železný hranol. Světlo tohoto bílého strážce je vidět až do vzdálenosti pěti mil od břehu.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

Kostel byl postaven v samém centru Achtupolu, stojí vedle parku hned naproti přístavu. Stavba kostela v centru města začala v roce 2008 z iniciativy

místní církevní rady a občanů Achtupolu. Kostel zaujme působivými rozměry a originální architekturou a je největším svatostánkem jižně od Burgasu.

Achtupol je klidné a útulné městečko, jež zůstalo ušetřeno megalomanských trendů ve stavebnictví. Vedle hotelů je ubytování k dispozici skoro v každém domě v tichých stinných ulicích s vinnými révami, fíkovníky a granátovníky na dvorcích. Navštivte, přátelé, slušný a pohostinný Achtupol i vy! ♦